

İrkçilik Tehlikesi

Charles Darwin, canlıları incelerken, güçlü olanların hayatta kalacakları, zayıf olanların ise silinip gidecekleri sonucuna varmıştı. Bazı sosyal bilimciler, aslında gerçeği yansıtmayan bu fikri, insan ırkları üzerinde de geçerli saydılar. Buna "Sosyal Darwincilik" denilir.

Adolf Hitler, bu fikirlerden yola çıkarak Almanya'da Nazi ırkçılığının temelini oluşturdu. Ona göre en üstün ırk Alman ırkıydı ve dünyayı Almanlar idare etmeliydi.

Hitler, bu fikirlerle halkı heyecana getirdi. Etkili hitabetiyle kitleleri harekete geçirdi. Bu heyecan ve hareketler, 2. Dünya savaşının çıkmasına neden oldu. Almanya Polonya'yı ülkesine ilhak etti. İtalya ile birleşip İngiltere ve Fransa ile savaştı. Derken savaş başka cephelere yayıldı, bir "dünya savaşı" oldu... Ve dünyanın şahit olduğu bu en kanlı savaşta, 47 milyon sivil, 15 milyon da asker hayatını kaybetti. Sadece Rusyada 20 milyondan fazla insan, savaş kurbanı oldu. Başta Almanya olmak üzere nice ülkeler baştan sona harabeye döndü. Avrupa'daki fabrikaların % 70 i işe yaramaz hale geldi.

Rubun Irkı Yok!

İnsanlar hangi ırka mensup olurlarsa olsunlar, diğer âlemde ırklarından değil, amellerinden sorumlu olurlar. "Şu ırktan olanlar cennete, başka ırktan olanlar cehenneme" diye bir ölçü yoktur. Ama "Mü'min olanlar cennete, kâfir olanlar cehenneme" ölçüsü vardır. Mü'min veya kâfir olmak ise, tek ırka mahsus değildir. Hemen her ırktan hem mü'min hem de kâfir çıkabilmektedir.

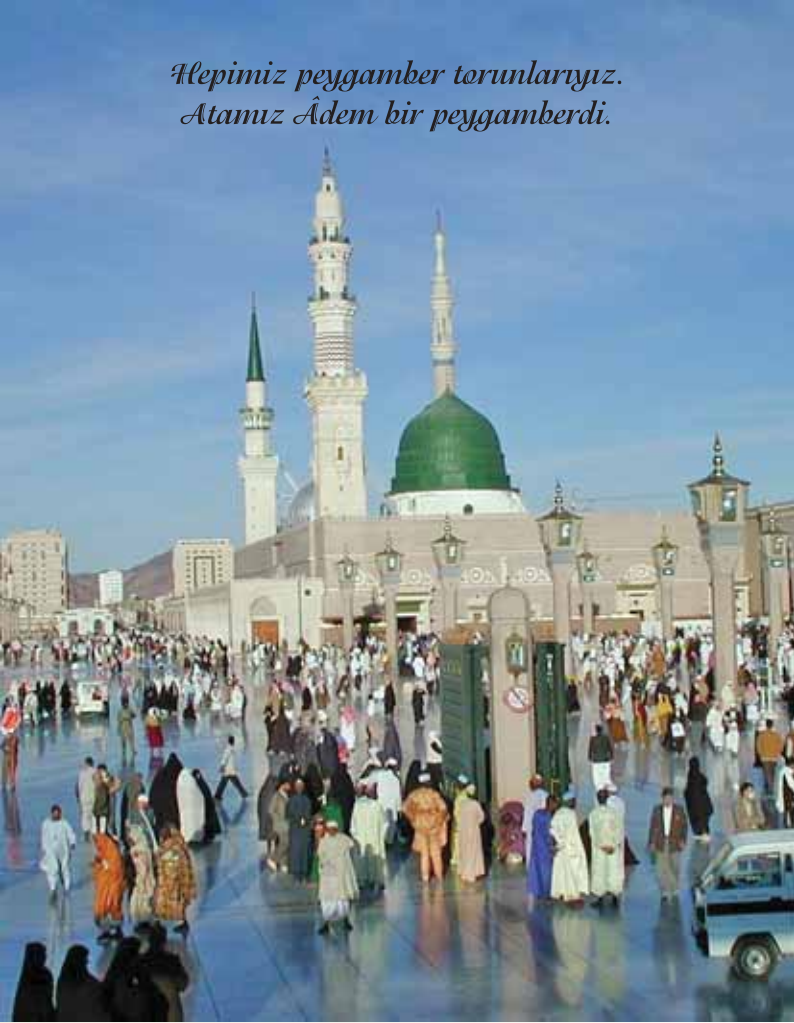
Peygamber Efendimiz şöyle der:

"Allah kıyamet günü sizin soyunuzdan- sopunuzdan sormayacaktır. Şüphesiz Allah katında en üstün olanınız kötülüklerden en çok sakınanınızdır." (*Müslim, Birr, 33*)

Peygamber Efendimiz bir başka hadisinde de şöyle der:

"Allah sizin mallarınıza ve şekillerinize bakmaz; fakat O sizin kalplerinize ve amellerinize bakar." (*İbnu Mâce, Zühd, 9*)

*Hepimiz peygamber torunlarıyız.
Atamız Âdem bir peygamberdi.*

Peygamber Torunları

Ankara Çamlıdere İmam - Hatip Lisesinde görev yaparken, bir ders esnasında öğrencilerimden biri şöyle dedi:

"Hocam, ben peygamber torunuyum."

Ben önce peygamber efendimizin neslinden (Al-i Beytten) olduğunu zannettim, ellerinde bir şecere olup olmadığını sordum. Öğrencim gülerek dedi:

"Hocam, o yönünü bilmiyorum, ama neslimin Hz. Âdeme dayandığından da asla şüphe etmiyorum. Böyle olunca, herkes "ben peygamber torunuyum" diyebilir. Çünkü ilk insan Hz. Âdem, aynı zamanda ilk peygamberdi."

Doğrusu bu zekice cevap beni ve herkesi şaşırtmıştı. Aslında Âdemin torunları olduğumuzu biliyorduk ama, hepimizin peygamber torunları olduğumuzu düşünmemiştik.

Peygamber torunlarına kavga değil barış, dövüşmek değil kaynaşmak yakışır.

* epimiz,
aynı insanlık ağacının
farklı dallarında biten
meyveleriz.*

Bütün İnsanlar Kardeştir

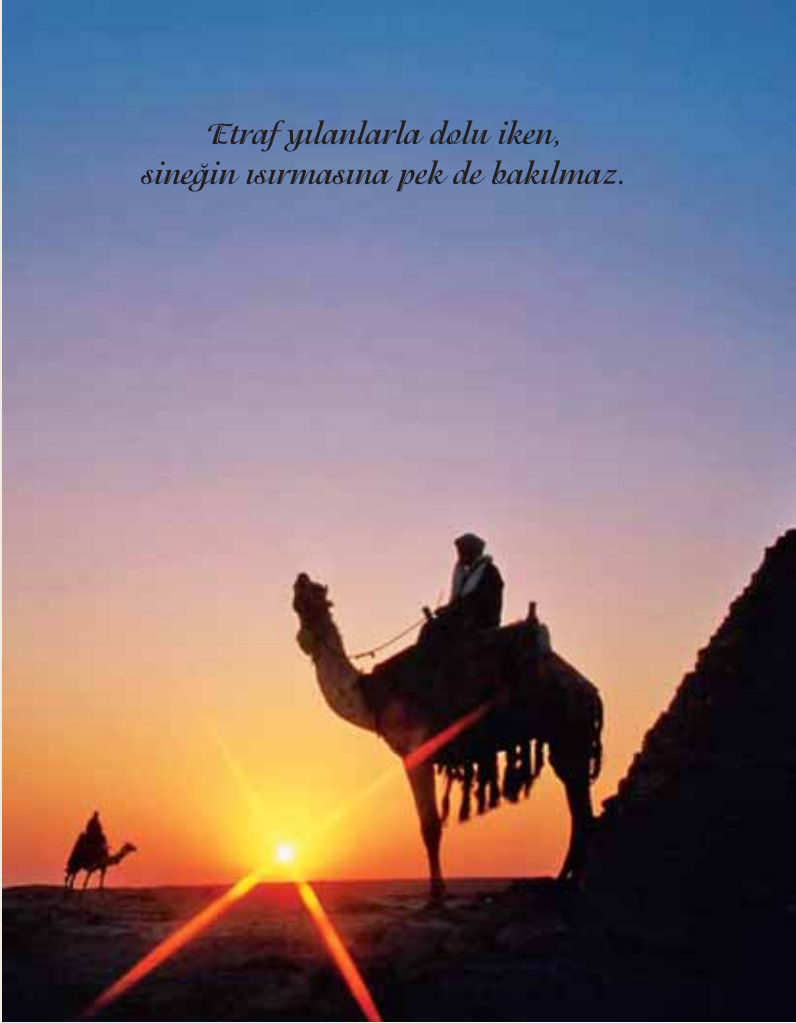
Hz. Nuh'a "İkinci Âdem" de derler. Bazıları, şu an dünyadaki bütün insan ırklarının Hz. Nuhun üç oğlu olan "Ham, Sam ve Yafes"ten geldiğini söylerler. Bunun sebebi, onun zamanında meydana gelen tufanda inkârcı insanların toptan helak edilmeleri ve sonraki insan nesillerinin Hz. Nuh ve Onunla beraber gemiye binenlerden gelmesidir. Aslında biraz daha geriye gittiğimizde karşımıza Hz. Âdem ve Hz. Havva çıkar, bütün insanlar ve ırklar bunlara dayanır. Bu açıdan baktığımızda, bütün insanları aynı ana-babadan gelen akrabalar olarak görmek mümkündür.

Hucurat suresi 13. ayette insanların başlangıçta aynı atadan geldiklerine dikkat çekildiği gibi, aynı surede daha özel bir kardeşliğe de dikkat çekilir ve şöyle denilir:

"Mü'minler ancak kardeşirler." (Hucurat, 10)

Buradaki kardeşlik, nesebi bir kardeşlik olmayıp imandan gelen bir kardeşliktir. Bu kardeşlik ebediyen devam edecektir. Nesebi kardeşlik ise, şu dünyada bile bazan hükmünü yitirmekte, aynı anne- babadan gelen kimseler birbirine düşman olabilmektedirler. Eğer aralarında iman bağı yoksa, diğer âlemde bu nesebi kardeşlik bağı bir anlam ifade etmemektedir.

*Etraf yılanlarla dolu iken,
sineğin ısırmasına pek de bakılmaz.*

Arap Düşmanlığı

Bediüzzaman Said Nursi, günümüzün en büyük farz vazifesinin "İttihad-ı İslam" yani "İslam Birliği" olduğunu söyler. Şüphesiz bu birlik, bütün İslam ülkelerinin tek bayrak altında toplanması anlamında olmayıp, siyasi, askeri, ekonomik, kültürel... işbirliği anlamındadır.

Günümüzde, "Araplar 1. Dünya Savaşında bize hıyanet etti, İngilizlerle bir oldular, bizi arkadan vurdular" gerekçesiyle, bir kısım insanımızda "Arap düşmanlığı" fikri olabilmekte. Araplarda da, İngilizlerin "Osmanlı sizi 400 yıl sömürdü, geri bıraktı" desiseleriyle Türk düşmanlığı yapılabilmekte. Hâlbuki Osmanlı oraları idare ettiği zamanda petrol bilinmiyordu ve sömürülecek başka şeyleri de yoktu.

2. Dünya savaşında Almanya ve İtalya birleşip, Hollanda, Belçika, İngiltere ve Fransa'ya büyük zarar verdikleri halde, bugün hepsi aynı Avrupa Birliği çatısı altında bir araya gelmişlerdir. Onlar, ciddi problemlere rağmen kendi aralarında birleşirlerken, İslam dünyasının bölük pörçük olması elbette hoş bir durum değildir. İslam dünyası kendi aralarındaki "sinek ısırması" türünden problemleri bırakıp, onları yutmak isteyen yılanlarla uğraşmalıdır.

*Televizyon,
kullanıma göre hem faydalı, hem de zararlı olabilir.
Milliyetçilik de öyle...*

Müsbet ve Menfi Milliyetçilik

Her şeyin hem müsbeti hem de menfisi olabilir. Mesela, "televizyon faydalı mıdır yoksa zararlı mıdır?" denilse "kullanıma göre değişir" demek gerekir. Çünkü hem faydalı hem de zararlı olabilir. Benzeri bir şekilde milliyetçiliği değerlendirebiliriz. Her insanın fitri olarak kendi milletini sevmesi güzeldir, faydalıdır. Ama bu, başka ırk ve milletlerden olanlara düşmanlığa dönerse elbette zararlıdır.

Müsbet milliyetçilik, her insanın kendi milletinden olanlara sahip çıkması, onların problemlerini çözmek için gayret göstermesidir. Bu tarz milliyetçilikte diğer milletlerin inkârı ve kötülenmesi yoktur, kişinin kendi akrabalarıyla daha yoğun münasebet içinde olması gibi, kendi milletinden olanlarla daha yoğun bir teşrik-i mesai yapması vardır.

Menfi milliyetçilik ise, ırkçılık tarzında bir yaklaşımdır. Bu tarz milliyetçilikte kendi ırkından olanları üstün görmek vardır. Bu fikirde olanlar, kendi ırklarından olanları, haksız bile olsalar başkalarına tercih ederler. Başkasını yutmakla beslenmek, menfi milliyetçiliğin en karakteristik özelliğidir.

*Milliyetçilik,
milleti için fedakârlığı gerektirir.
Gerçek milliyetçiler,
millete faydalı olanlardır.*

Kendi Milletini Sevmeye Ölçü

İslam öncesinde Araplar arasında "Zalim de olsa, mazlum da olsa kardeşine yardım et" sözü hayli meşhurdur. İslam dini gelip daha önceki nice batıl esasları yerle bir etti. Bu cümleden olarak, kendi kabilesini üstün görmek şeklindeki yanlışı da kaldırdı.

Bir gün Peygamber efendimiz "Zalim de olsa, mazlum da olsa kardeşine yardım et" ifadesini kullanınca sahabeler hayli şaşırdılar. "Ya Rasulallah, mazluma yardımı anladık ta, zalime nasıl yardım edebiliriz?" diye sordular. Peygamber efendimiz şöyle açıkladı:

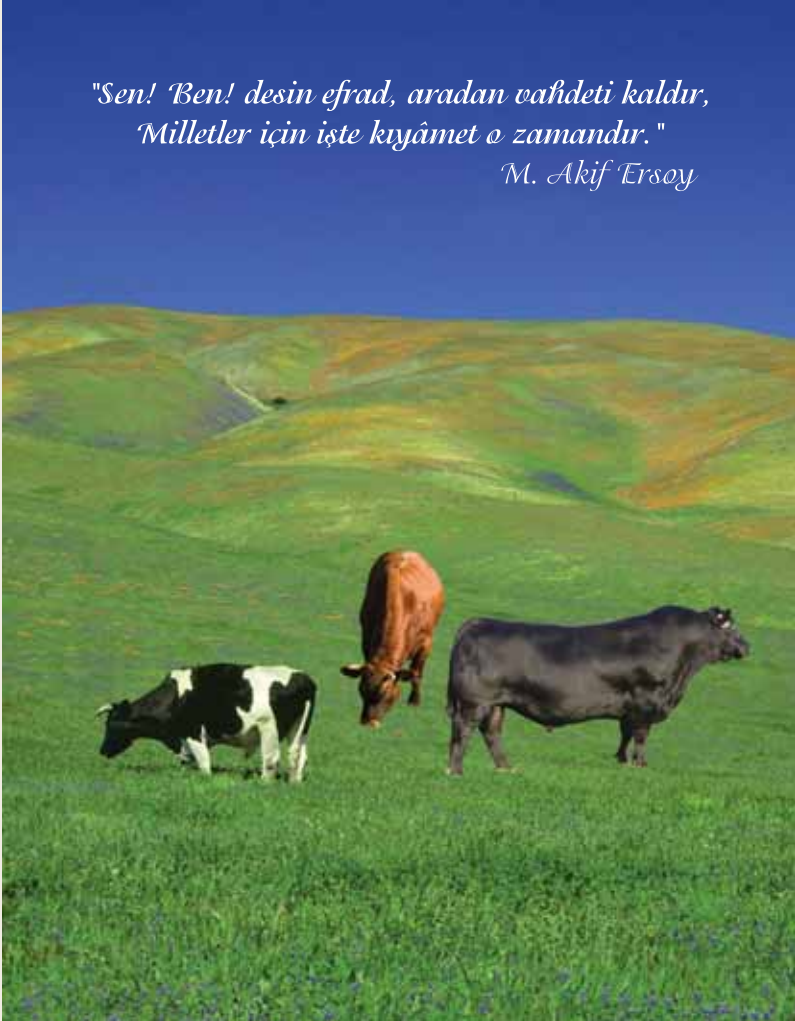
"Zulmüne engel olmak, ona yardımcı olmaktır." (*Tirmizi, Fiten, 68*)

Şüphesiz her millettten hem mazlum hem de zalim kişiler çıkmaktadır. Her insana düşen görev, çevresindeki mazlum insanların ellerinden tutmak, zalimlerin de zulmüne engel olmaya çalışmaktır.

"Ben milliyetçiyim" diyen birisi, mazluma sahip çıkmıyor ve zalime de "dur" diyemiyorsa, milliyetçilik davasında samimi değildir, ancak kendini aldatmaktadır.

*"Sen! Ben! desin efrad, aradan vâhîdeti kaldır,
Milletler için işte kıyâmet o zamandır."*

M. Akif Ersoy

Üç Öküzün Hikâyesi

Bir mer'ada beraber yaşayan üç öküz varmış. Bu hayvanların biri sarı, biri kara, diğeri de alaca renkliymiş. Bunlar, her zaman birbirine arka vererek otlarlar ve birbirinden ayrılmazlarmış. Kurt, bunları yemek için can atmakla beraber yanlarına yaklaşamıyormuş. Bunun üzerine, gayesine erişmek için bunların arasını açmayı düşünmüş. Bir gün alacalı öküz diğerlerinden uzakta iken, sarı ve kara öküzün yanlarına sokulmuş, "Siz ne kadar hoş ve güzelsiniz! Fakat bu alacalı arkadaşınız sizin aranızda hiç yakışmıyor" demiş. Diğerleri bu sözü tasdik edince kurt, "Bunu aranızdan uzaklaştırın" demiş. Onlar, bu işin çaresini sorunca, "Siz bana yardımcı olursanız ben onu sizden uzaklaştırırım" cevabını vermiş. Kimi, arkadaşının boynundan kimi, ayaklarından bastırarak kurda yardımcı olmuşlar. Kurt, büyük bir iştiha ile alacalı öküzü parçalamış.

Bir başka gün, karnı acıkan kurt, iki öküz birbirinden biraz uzak iken sarı öküze yaklaşmış, "senin rengin ne kadar da güzel, ama arkadaşının rengi siyah, o senin yanına hiç yakışmıyor" demiş. Onun da yardımı ile kara öküzü parçalamış. Sonunda sarı öküzün karşısına dikilmiş ve hiçbir hileye lüzum görmeden doğrudan doğruya "Ben seni yiyeceğim" demiş. Sarı öküz, işin vehametinin farkına varmış. Ama artık iş isten geçmiş, yapacak bir şey kalmamış. Çaresizlik içinde şöyle mırıldanmış:

"Aslında biz, alacalı öküzü yedirdiğimiz gün yenilmiş ve bu sonucu hak etmiştik."

*Bizi bir ve beraber yapan
“azami müştereklerimiz” varken, dövüşmek niye?*